

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

1. Obecná ustanovení

Pravidla hodnocení žáků základní školy se řídí zákonem č. 561/2004 Sb. (Školský zákon) ve znění zákona č. 101/2017 Sb. a vyhláškou č. 48/2005 Sb. (O základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky).

Tato pravidla si kladou za cíl sjednotit požadavky na vědomosti, dovednosti, návyky a chování žáka a stanovit jasná pravidla pro hodnocení a klasifikaci.

Klasifikace není cílem výchovně vzdělávacího procesu.

Při hodnocení, průběžné i celkové klasifikaci uplatňuje učitel přiměřenou náročnost, přihlíží k věkovým zvláštěnostem žáka a respektuje situaci, kdy žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

Klasifikačním obdobím se rozumí první nebo druhé pololetí školního roku.

V prvním pololetí se vydá žákovi výpis z vysvědčení v druhém pololetí vysvědčení.

U žáka s vývojovou poruchou učení, rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

2. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1. Základem klasifikace je tzv. kladná klasifikace, tj. hodnotí se to, čeho žák již dosáhl.
2. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.
3. Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce objektivně a umožní žákovi opravu nepříznivé průběžné klasifikace.
4. Učitel musí mít dostatečné množství podkladů pro hodnocení a klasifikaci žáka.
5. Pro potřeby klasifikace se dělí předměty do 2 skupin: předměty naukové a předměty výchovné.
6. Přejíždí-li žák do jiné školy, zašle ředitel dosavadní školy škole, na niž žák přechází, dokumentaci o žákovi a záznam o jeho chování a prospěchu za neukončené klasifikační období.

7. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.
8. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.
9. Do vyššího ročníku postupuje žák, který při celkové klasifikaci na konci druhého pololetí nebo při opravných zkouškách dosáhl stupně hodnocení alespoň "prospěl". Dále pak žák, který na daném stupni školy (I. nebo II. stupeň) již jednou opakoval ročník.
10. Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí neklasifikuje.
11. Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do 15. října. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník. Žák, který nemohl být ze závažných objektivních, zejména zdravotních, důvodů klasifikován ani v náhradním termínu, opakuje ročník (s výjimkou žáka, který již opakoval ročník na daném stupni základní školy).
12. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel.
13. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
14. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci, známky podstatné pro určení stupně prospěchu v daném předmětu zapisuje do žákovské knížky nebo notýsku. (žáci 1. tříd)
15. Případy zaostávání žáků v učení a problémy v chování se projednávají na pedagogických radách.
16. Pokud žák, který byl rozhodnutím soudu svěřen do střídavé výchovy rodičů, plní povinnou školní docházku střídavě ve dvou základních školách, vydává mu vysvědčení základní škola, ve které zahájil vzdělávání dříve, pokud k tomu nebyla dohodou rodičů nebo rozhodnutím soudu určena druhá škola. Při hodnocení výsledků vzdělávání žáka za pololetí školního roku zohlední škola, která bude vydávat vysvědčení, hodnocení výsledků vzdělávání žáka druhou školou.

3. Získávání podkladů a postup při hodnocení a klasifikaci

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména: soustavným diagnostickým pozorováním žáka, sledováním jeho výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové,..) analýzou výsledků různých činností žáka, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.
2. Žák 2. až 5. ročníku základní školy musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí, z toho nejméně jednu za ústní zkoušení. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné ústně zkoušet žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.
3. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Před hodnocením předchází zpravidla vlastní sebehodnocení žáka. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům.
4. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,..). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
5. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech, apod.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkušuje.
6. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.
7. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě, a to zpravidla k 20. listopadu a 20. dubnu.
8. O prospěchu a chování informuje zákonné zástupce: třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů v polovině prvního a druhého pololetí; třídní učitel nebo učitel, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají.

9. Informace jsou rodičům předávány převážně při osobním jednání na třídních schůzkách nebo konzultacích, na které jsou rodiče písemně zváni. Rodičům, kteří se nemohli dostavit ve školou určeném termínu, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoli veřejně.
10. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje rodiče vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.
11. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok. V případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. 10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také rodičům.
12. Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce objektivně, nesmí podléhat žádnému vlivu subjektivnímu ani vnějšímu.
13. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden. Žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací, účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí. Učitel klasifikuje jen probrané učivo. Zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné. Před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva. Prověřování znalostí se provádí až po dostatečném procvičení učiva.
14. Třídní učitelé jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů na pedagogické radě.

4. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

- 1) evaluační procesy a více aktivizovat žáka.
- 2) Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků, posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků.
- 3) Je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně všemi vyučujícími, způsobem přiměřeným věku žáků.
- 4) Chyba je přirozená součást procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat, hodnocení žákova výkonu nelze provést jen klasifikací, musí být doprovázeno rozbořením chyb žáka. Chyba je důležitý prostředek učení.

Sebehodnocení žáků nemá nahradit klasické hodnocení (hodnocení žáka pedagogem), ale má pouze doplňovat a rozšiřovat

5. Stupnice pro klasifikaci

1) Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni:

- 1 - výborný
- 2 - chvalitebný
- 3 - dobrý
- 4 - dostatečný
- 5 - nedostatečný.

2) Chování žáka je klasifikováno těmito stupni:

- 1 - velmi dobré
- 2 - uspokojivé
- 3 - neuspokojivé.

3) Celkový prospěch žáka je hodnocen:

Žák je hodnocen stupněm:

prospěl s vyznamenáním,

není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než chvalitebný, průměr z povinných předmětů nemá horší než-li 1,5 a jeho chování je velmi dobré

prospěl,

není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm nedostatečný

neprospěl,

je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm nedostatečný nehodnocen

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo UVOLNĚN.

Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo NEHODNOCEN.

4) Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se hodnotí těmito stupni:

- pracoval úspěšně
- pracoval

5) Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon. (Vyhláška č. 48/2005 Sb. v návaznosti na vyhlášku č. 256/2012 Sb. – § 15.)

6. Hodnocení chování

Kritériem pro hodnocení a klasifikaci chování je dodržování pravidel chování podle školního řádu v průběhu klasifikačního období. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná. Škola hodnotí a klasifikuje žáky především za jejich chování ve škole.

6.1. Stupně hodnocení

Stupeň 1 (velmi dobré) – žák dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu, přispívá k vytváření kolektivu třídy a školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák se snaží své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé) – chování není v souladu s pravidly školního řádu. Žák se dopustí buď závažnějšího přestupku, nebo se dopouští opakovaně méně závažných přestupků.

Stupeň 3 (neuspokojivé) – žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům, zpravidla se přes předchozí důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje činnost kolektivu nebo se dopouští poklesků v mravním chování.

Za závažnější přestupek je považována neomluvená absence 3 a více neomluvených hodin, nošení, distribuce a užívání návykových látek v areálu školy a při akcích pořádaných školou, opakovaný podvod se ŽK (přepisování a falšování údajů), fyzické a hrubé slovní útoky vůči spolužákům a slovní útoky vůči dospělým osobám ve škole.

Za závažný přestupek jsou považovány hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky vůči pracovníkům školy.

Snížení známky z chování schvaluje pedagogická rada.

6.2. Pochvaly a jiná ocenění:

Uděluje třídní učitel nebo ředitel školy kdykoli v průběhu školního roku před kolektivem třídy za:

- příkladnou práci pro třídu či školu
- aktivní účast na soutěžích a projektech
- umístění na soutěžích v rámci školy, okresu, kraje
- dlouhodobý příkladný přístup k plnění školních povinností

Pochvaly se udělují zpravidla do žákovské knížky a jsou zaznamenávány do katalogových listů. Zvláště chvályhodné činy mohou být uděleny ředitelem školy a zaznamenány na vysvědčení, také mohou být odměněny věcným darem.

6.3. Opatření k posílení kázně:

Napomenutí třídního učitele, důtku třídního učitele, důtku ředitele školy. Tato opatření zpravidla předcházejí snížené známce z chování. Podnět kdykoli v průběhu školního roku podává třídní učitel, ředitel školy nebo ostatní vyučující. O jejich udělení rozhoduje třídní učitel nebo ředitel školy.

Napomenutí třídního učitele se uděluje za:

- opakované přestupky proti školnímu řádu (neplnění zadaných úkolů, nenošení ŽK a pomůcek na vyučování, méně časté rušení vyučování, apod.)
- za jeden závažnější přestupek proti školnímu řádu
- nedodržování pravidel slušného chování

Důtka třídního učitele se uděluje za:

- opakované přestupky proti školnímu řádu v případě, že se předchozí napomenutí minulo účinkem (např. časté rušení výuky, poškozování věcí apod.)
- za jeden závažnější přestupek proti školnímu řádu (např. fyzické napadení spolužáka, které ale nemá za následek újmu na zdraví, velmi hrubé a vulgární vyjadřování ke spolužákům, zlomyslné chování, zesměšňování, poškozování věcí, pomlouvání vůči spolužákům, nedovolené opuštění školy, nošení nebezpečných předmětů do školy apod.)

Důtka ředitele školy se uděluje za:

- opakované přestupky proti školnímu řádu, pokud výchovná opatření třídního učitele nebyla účinná
- za jeden závažný přestupek proti školnímu řádu (1-2 neomluvené hodiny, podvod se ŽK, hrubé chování vůči spolužákům a zaměstnancům školy, krádež, vandalství, ublížení na zdraví nebo hrubé násilí vůči spolužákovi apod.)

Za jeden přestupek se žákovi uděluje jedno opatření.

Každé opatření k posílení kázně se zaznamenává do dokumentace školy a dává se na vědomí zákonnému zástupci žáka formou zápisu v ŽK, notýsku nebo písemným upozorněním na zvláštním formuláři.

V případě zvláště závažných přestupků je učitel povinen vyvolat osobní jednání se zákonným zástupcem za přítomnosti žáka.

7. Hodnocení prospěchu

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření
- předměty s převahou praktických činností
- předměty s převahou výchovného a uměleckého zaměření

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků v těchto vyučovacích předmětech vychází vyučující z požadavků učebních osnov a standardu základního vzdělání. Při klasifikaci sleduje zejména:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů
- kvalitu a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí
- kvalitu myšlení, především jeho logiku, samostatnost a tvořivost
- aktivitu v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim

- f) přesnost, výstižnost a odbornou i jazykovou správnost ústního a písemného projevu
- g) kvalitu výsledků činností
- h) osvojení účinných metod samostatného studia

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně; chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických

a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

Převahu praktické činnosti mají na základní škole pracovní činnosti a informatika.

Při klasifikaci se sleduje zejména:

- a) vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem
- b) osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- c) využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- d) kvalita výsledků činností
- e) organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti
- f) dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí
- g) hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci
- h) obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně používá pomůcky. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Pomůcky používá s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat

suroviny, materiály a energii. K používání pomůcek musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životním prostředí. Při používání pomůcek se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze pomůcek se dopouští závažných nedostatků.

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova a tělesná výchova.

Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.

Při klasifikaci v těchto předmětech se hodnotí:

- a) stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- b) osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace
- c) poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti
- d) kvalita projevu
- e) vztah žáka k činnostem a zájem o ně
- f) estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti
- g) v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

8. Opravné a komisionální zkoušky

1. Žákovi pátého ročníku školy, který je na konci druhého pololetí klasifikován nejvýše ve dvou předmětech stupněm "nedostatečný", umožní ředitel školy vykonat opravné zkoušky.
3. Žák koná opravné zkoušky nejpozději v posledním týdnu hlavních prázdnin. Termín stanoví ředitel školy. Nemůže-li se žák z vážných důvodů dostavit k opravným zkouškám, umožní mu ředitel školy vykonání opravných zkoušek nejpozději do 15. září; do té doby navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník (netýká se žáků, kteří již opakovali ročník na daném stupni školy). Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku.
4. Nedostaví-li se žák k opravným zkouškám ve stanoveném termínu bez odůvodněné omluvy, klasifikuje se v předmětu, z něhož měl vykonat opravnou zkoušku, stupněm nedostatečný.
5. Opravné zkoušky jsou zkoušky komisionální.
6. Má-li zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří dnů ode dne, kdy bylo žákovi vydáno vysvědčení, požádat ředitele školy o jeho komisionální přezkoušení; je-li vyučujícím daného předmětu ředitel školy, může zástupce žáka požádat o komisionální přezkoušení

příslušného školního inspektora. Ředitel školy nebo školní inspektor oprávněnost žádosti posoudí a neprodleně zástupci žáka sdělí, zda bude žák přezkoušen.

7. Komisi pro přezkoušení žáka jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím ředitel, jmenuje komisi krajský úřad nebo školní inspektor. Komise je tříčlenná; tvoří ji předseda, kterým je zpravidla ředitel školy jím pověřený učitel, zkoušející učitel, nebo jímž je zpravidla vyučující daného předmětu a přísedící, který má aprobaci pro týž nebo příbuzný předmět. Klasifikační stupeň určí komise většinou hlasů. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol.
8. Komise žáka přezkouší neprodleně, nejpozději do deseti dnů; není-li možné žáka pro jeho nepřítomnost v tomto termínu přezkoušet, může ředitel školy nebo školní inspektor stanovit nový termín k přezkoušení pouze výjimečně, a to ze závažných důvodů. Výsledek přezkoušení, který je konečný, sdělí ředitel školy prokazatelným způsobem zástupci žáka, další přezkoušení žáka je nepřípustné.

9. Zásady pro používání slovního hodnocení

1. Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku.
2. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
3. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.

Výběr kritérií (možnost úprav):

- intelekt: obecné rozumové schopnosti (inteligence); speciální dovednosti (např. matematicko – logické, jazykové a jiné); organizační schopnosti; bystrost; plánovitost; předvídavost; formy myšlení
- fantazie: bohatost fantazijních představ; tvůrčí fantazie; rekonstrukční fantazie; umělecká fantazie
- vyjadřovací schopnosti: řeč: vytríbená, stručná, bohatá, výrazná, spisovná, jasná, výstižná
- paměť: rychlost vštípení látky; délka zapamatování; rychlost vybavování; kvalita obsahu zapamatované látky; objektivní nebo subjektivní typ (zkresluje skutečnost)
- pozornost: vytrvalost pozornosti; délka a hloubka pozornosti
- city: soucitnost s druhými; citový vztah ke zvířatům a věcem; hloubka; rychlost a trvalost citů; estetické, intelektuální a etické city
- temperament: vzrušivost; živost; rychlost reakcí
- povahové ladění: optimistické, pesimistické

- zájmy a ideály: bohatost zájmů; kvalita zájmů; zájmy o matematiku; literaturu; hudbu; výtvarná umění; herectví; přírodu a jiné; trvalost zájmů
- vztah k učení a k práci: pečlivost; zájem o učení; zájem o manuální práci; zájem o duševní práci; spolupracuje se školou; životní cíl a zaměření
- vztah k učitelům a představeným: uznává autoritu učitele a školy; přímlost; úslužnost; ochota; uctívost; nebojácnost; poslušnost
- vztah k lidem a spolužákům: společenskost; ochota pomoci; slušnost ve vystupování; něžnost; poddajnost; ústupnost – neústupnost; altruismus; důvěřivost; soucitnost; ohleduplnost; spravedlivost; neagresivní chování
- extroverze – introverze: společenskost – uzavřenost; rád – nerad se stýká s druhými; uzavřenost – otevřenost
- společenské způsoby a vystupování: zdvořilost; jemnost; takt; družnost; milé vystupování; ochota a úslužnost; osvojené návyky chování
- volní vlastnosti: vytrvalost; cílevědomost; snaživost (píle); neústupnost při překonávání překážek; smysl pro povinnost; zodpovědnost; plnění povinností; dochvilnost
- samostatnost: úkoly řeší samostatně; samostatnost v řešení životních situací (obstará nákup, zajistí vzkazy a podobně)
- smysl pro pořádek: pořádnost a úklid vlastních věcí; pečlivost v uspořádání školních pomůcek, sešitů a knih
- ctižádost: zvýšená – snižená; přiměřená (zdravá)
- sebehodnocení: sebekritičnost; přeceňuje se – podceňuje se
- nebojácnost: není trémistou; dovede oponovat názorům, s nimiž nesouhlasí; statečnost
- dominance – submisivita: chce řídit druhé; chce organizovat; panovačnost; neústupnost – ústupnost; kompromisnost; tolerantnost; chce být veden
- mravní vlastnosti: upřímnost; pravdomluvnost; otevřenost; smysl pro pravdu; smysl pro nestrannost; altruismus (již uvedeno); dobré chování; zodpovědnost (již uvedeno); čestnost, zásadovost; ukázněnost; hrdost; svědomí
- sociální aktivita: iniciativnost; společenská akce; průbojnost; zapojení do diskusí; hlásí se často ve vyučování; navrhuje nové věci
- motorika: pohybová obratnost celková; jemná koordinace pohybů prstů a rukou (zručnost); má rád ruční práce

Poznámka: u některých znaků nelze určit, zdali jde o znak kladný nebo záporný z etického hlediska (viz např. temperament). U některých nelze určit ani jejich opak, neboť se jich užívá jen v pejorativním smyslu (viz jazykové zvláštnosti). Seznam lze chápat také z různých pohledů a lze jej rozšiřovat.

Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami:

- 1 – výborný (ovládá bezpečně)
- 2 – chvalitebný (ovládá)
- 3 – dobrý (v podstatě ovládá)
- 4 – dostatečný (v podstatě ovládá s dopomocí)
- 5 – nedostatečný (neovládá)

Úroveň myšlení

- 1 – výborný (pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti)
- 2 – chvalitebný (uvažuje celkem samostatně)
- 3 – dobrý (menší samostatnost v myšlení)
- 4 – dostatečný (nesamostatné myšlení)
- 5 – nedostatečný (odpovídá nesprávně i na návodné otázky)

Úroveň vyjadřování

- 1 – výborný (výstižné a poměrně přesné)
- 2 – chvalitebný (celkem výstižné)
- 3 – dobrý (myšlenky vyjadřuje ne dost přesně)
- 4 – dostatečný (myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi)
- 5 – nedostatečný (i na návodné otázky odpovídá nesprávně)

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští

- 1 – výborný (užívá vědomostí a dovedností spolehlivě a uvědoměle, pracuje samostatně, přesně a s jistotou)
- 2 – chvalitebný (dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb)
- 3 – dobrý (řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby)
- 4 – dostatečný (dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává)
- 5 – nedostatečný (praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí)

Píle a zájem o učení

- 1 – výborný (aktivní, učí se svědomitě a se zájmem)
- 2 – chvalitebný (učí se svědomitě)
- 3 – dobrý (k učení a práci nepotřebuje větších podnětů)
- 4 – dostatečný (malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty)
- 5 – nedostatečný (pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné)

10. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování.

Při zdravotním znevýhodnění se jedná o zdravotní oslabení, dlouhodobou nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání.

Sociálním znevýhodněním se rozumí:

- a) rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy
 - b) nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova
 - c) postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území ČR podle zvláštního právního předpisu
- škola zohlední příznaky specifické poruchy učení nebo chování v hodnocení a klasifikaci žáka, po konzultaci se speciálním školským zařízením může individuálně upravit způsob hodnocení a klasifikace žáka v jednotlivých předmětech
 - při hodnocení a klasifikaci žáků bude upřednostňována motivační složka hodnocení (hodnocení jevů, které žák zvládl). Je vhodné používat různých forem hodnocení – hodnocení s uvedením chyb, bodové hodnocení
 - např. při výuce jazyků bude upřednostňováno ústní osvojování, doplňování textů, omezeno psaní diktátů a individuálně upraven způsob psaní, při čtení bude využíváno kratších textů – bude kontrolováno porozumění, při psaní preferováno kritérium čitelnosti před úpravností
 - u žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka
 - hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikace“), slovně nebo kombinací obou způsobů
 - žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem bude klasifikován v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení a k jeho celkovému zdravotnímu stavu
 - škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace
 - při klasifikaci žáka je možné upřednostňovat také širší slovní hodnocení

Pozn.: vyučující sdělí ostatním žákům vhodným způsobem podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka se speciálními vzdělávacími potřebami.

11. Hodnocení nadaných žáků

Mimořádně nadaným žákem se rozumí jedinec, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých rozumových oblastech, pohybových, uměleckých a sociálních dovednostech.

Zjišťování mimořádného nadání žáka provádí školské poradenské zařízení.

Ředitelka školy může přeradit mimořádně nadaného žáka do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku na základě zkoušky před komisí, kterou jmenuje.

Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitelka školy.

Za neabsolvovaný ročník nebude žákovi vydáno vysvědčení. V následujících vysvědčeních se na zadní straně uvede, které ročníky žák neabsolvoval.

Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitelka školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu

12. Informování zákonných zástupců o výsledcích vzdělávání

1. Učitelé jednotlivých předmětů informují obvyklým způsobem (prostřednictvím žákovské knížky). Třídní učitel 1. stupně kontroluje notýsky nebo žákovské knížky průběžně.
2. Třídní učitelé konzultují se zákonným zástupcem vše, co souvisí se zdravým rozvojem žáka dle zájmu zákonného zástupce) na pravidelných schůzkách (viz školní vzdělávací program).
3. Třídní učitel v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování bezprostředně a prokazatelným způsobem s vědomím ředitele nebo zástupce.

Sezimovo Ústí, 28. 8. 2019

Mgr. Jana Šindelářová
ředitelka školy